

UCHWAŁA Z DNIA 22 CZERWCA 2004 R.

SNO 20/04

Przewodniczący: sędzia SN Józef Szewczyk (sprawozdawca).

Sędziowie SN: Iwona Koper, Józef Iwulski.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w Warszawie na posiedzeniu z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego sędziego Sądu Okręgowego oraz protokolanta w sprawie sędziego Sądu Rejonowego po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2004 r. zażalenia obrońcy obwinionego na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 26 marca 2004 r., sygn. akt (...) w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej obwinionego oraz zawieszenia w czynnościach służbowych z obniżeniem wynagrodzenia o 25 % na czas trwania zawieszenia

u c h w a l i ł:

I. u t r z y m a ć w m o c y zaskarżoną u c h w a ł ę;

II. obciążyć kosztami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 26 marca 2004 r., sygn. akt (...) zezwolił na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przestępstwa opisanego w art. 178 a § 1 k.k. Ponadto zawiesił sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych i obniżył jego wynagrodzenie na czas trwania tego zawieszenia.

Na powyższą uchwałę zażalenie złożył obrońca obwinionego, zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 129 § 2 Prawa o ustroju sądów

powszechnych (zwanego dalej Prawo o u.s.p.), poprzez brak określenia terminu zawieszenia sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych. Na podstawie tak sformułowanego zarzutu autor zażalenia wniósł o zmianę zaskarżonej uchwały poprzez określenie terminu zawieszenia sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych do czasu prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie doszło do obrazy art. 129 § 2 Prawa o u.s.p. Przepis ten nie dotyczy czasu zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych. Okres zawieszenia określa art. 132 Prawa o u.s.p., z którego treści wynika, że zawieszenie w czynnościach służbowych ustaje z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego, chyba że Sąd Dyscyplinarny uchylił je wcześniej. Wspomniany przepis odnosi się także do zawieszenia w czynnościach służbowych sędziego na podstawie art. 129 § 2 Prawa o u.s.p.

W sprawie przeciwko sędziemu Sądu Rejonowego postępowanie dyscyplinarne toczy się, w związku z czym zawieszenie w czynnościach służbowych ustanie z mocy prawa z chwilą prawomocnego zakończenia tego postępowania. Przepis art. 132 Prawa o u.s.p. jednoznacznie określa czas zakończenia zawieszenia w czynnościach służbowych sędziego, dlatego Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny orzekający w tej sprawie uważa, że nie ma potrzeby zamieszczania rozstrzygnięcia w tym zakresie w orzeczeniu dotyczącym zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych.

Reasumując, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny utrzymał zaskarżoną uchwałę w mocy.